

Tidskriftshyllan Den dolda agendan

■ Tidskriften *Framtider* utges av en politiskt orkestrerad grupp av religiösa aktivister, finansierade av en judisk affärsman och en militant muslim som tillsammans planerar att äga världen senast tredje kvartalet år 2014.

I det senaste numret (4/2010) finns en tankeväckande essä om konspirationsteorier, signerad forskaren Markus Gossas, som enligt mina källor kom till planeten Jorden från Andromedagalaxen redan på 1700-talet, men som inte tog mänsklig gestalt förrän år 1971.

Texten visar på en av de största och sorgligaste paradoxerna med den digitala

revolutionen: Vi lever i en tid då det förmodligen är lättare än någonsin tidigare att söka fakta direkt från relevanta källor, öppna bibliotek och all världens medier. Ändå lever idén om den dolda agendan, den stora konspirationen, starkare än någonsin. Gossas ger förslag på varför, och han ger fina lästips också, bland annat nämner han Erik Åsards "Det dun-

kelt tänkta" som utkom på *Ordfront* tidigare i år.

En sak till: Tidskriften *Framtider* utges av Institutet för framtidsstudier, som är en statlig forskningsstiftelse. Och Markus Gossas är en vanlig människa, samt statsvetare. Bara så ingen tvekar.

ANDREAS EKSTRÖM

för att ta bilen. Att cykla på Manhattan var tills ganska nyligen inte ens att tänka på.

De senaste femton åren har Malmö haft en visionär politisk ledning som samarbetat tätt med näringslivet - och lyckats vända stadens negativa utveckling på många områden. Ur ditt perspektiv - var sticker Malmö ut?

- Där Malmö verkligen drar fram är inom stadsbyggnad - kreativa politiker, duktig stadsarkitekt och stads-trädgårdsmästare, har varit i stånd att införa en mer holistisk syn på stadsplanering. Malmös arbete med internationalisering, arkitektkonst, torg, gator och cykelvägar är bra. Men också fina tankar om kunskapsstaden

och den blandade stadsmiljön lyfter staden till internationellt hög klass.

En anledning till problemen med de moderna områdena är att de byggdes snabbt och var genomplanerade. De gamla städerna växte däremot fram under lång tid, efter människors behov. Ensak är att bygga nya stadsdelar - som Bo01. Men hur ska man göra med den redan existerande modernistiska staden, som Rosengård?

- Vårt kontor är involverade i ett stadsförbättringsprojekt i Rosengård. Det är mycket viktigt att man gått igång att reparera det gamla. Rosengård får en tågstation nästa år och stadsdelen kan växa ihop med stadskärnan.

Jan Gehl.

Vad tycker du om den byggda arkitekturen i Sverige?

- Arkitekturen är mindre intressant i Sverige än i Danmark eller Norge. Alltid när man kommer till Sverige kan man se det på husen, att nu är du fanimej i Sverige. Varför är det svårare att hitta fem begåvade svenska arkitekter än danska eller finska? Det handlar bland annat om att det i Danmark, i förhållande till invånarantalet, finns dubbelt så många arkitekter som i Sverige. I Sverige ritar arkitekterna koncept - men byggmästarna bygger och får sista ordet. Så är det inte i Danmark.

- Det finns en skillnad i utbildningen också - den svenska arkitektutbildningen ligger under tekniska högskolan och den danska under konstakademien och kulturministeriet. Men många av dessa historiska skillnader mellan utbildningar och praxis är nu hastigt under förändring, och det är goda nyheter för arkitekturen i Öresundsregionen. Det är också därför vi är så glada för våra svenska medarbetare.

JULIA SVENSSON
medarbetare på kulturredaktionen

KONST

Verk av Pixação SP.

Sprängkraft och nonsens

■ Under den brasilianska militär-diktaturen var São Paulo-biennalen en politisk batalj. Nu har ramen för den politiska konsten blivit stramare.

Årets biennial, som fokuserade på just politisk konst, ville ändra på detta. Här fanns ovanligt lite pamflettartad konst jämfört med vad som är brukligt i länder med liknande historia. Istället görs politiska tolkningar av konst som normalt inte ses som politisk.

Biennalens titel "Há sempre um copo de mar para um homem navegar" (Det finns alltid en kopp av hav att segla i) framhävde konsten som ett frihetligt experimentfält, som omfattar större dimensioner än konsten själv. Ett av de mer upplyftande inslagen - både på biennalen och i brasiliansk samtidskonst - var nonsensleken. Denna konstform manifesteras bland annat i Sara Romos film "A banda dos sete" - en levande speldosa i form av musikanter som på ett rullband snurrar kring en mur. Detta nonsens, kan också ses som en protest mot en samhällsstruktur där det är närmast förbjudet för vuxna människor att ägna sig åt lek. Ett smakprov på detta förhållningssätt fanns på Rivane Neuenschawanders utställning i Malmö konsthall i höstas.

Gruppen Pixação SP var biennalens svarta får. Förra gången deltog Pixação SP utan att vara inbjudna - och sprejade den berömda biennialbyggnadens innerväggar. I år deltog gruppen med dokumentationer från sina graffitiaktioner. Det fanns ett tydligt motstånd mot att släppa in dem. Men samtidigt går det inte att bortse från gruppens politiska kraft. Deras budskapet är diffust men funkra som en allmänt uppkäftig protest från stadens uppväxande generation. Överallt i São Paulo syns spår efter Pixação SP:s aktioner, inte bara på gatunivå, utan även långt upp på skyskraporna.

PER BRUNSKOG
konstskribent